

УЧИТЕЛКА.

Единъ волканъ има въ Италінѣ, близо до единъ градъ, който ся нарича *Неаполъ*, и той ю на върха на единъ планинѣ на име *Везува*. Има единъ другъ въ острова на Сицилінѣ, върхъ единъ голѣмѣ планинѣ, която ся нарича *Етна*; и единъ другъ въ острова на Исландінѣ върхъ планинѣтѣ *Хекла*.

МАРИЯ.

Що ю туй островъ молїж?

УЧИТЕЛКА.

Мило ще ми бѫде да ви го кажѫ днесъ, чеда мои, но частътъ изби дванаесетъ, трѣбва да оставимъ; туй ще бѫде идущіи пѫтъ. Събогомъ, сладки мои чеда. Слѣдвайте да бѫдете паметни, туй порожчамъ особно на Вълкана. Ако ся тя поправя азъ щѫ прикажѫ единъ хубавъ прикаскъ на първия и урокъ.

СЕДМЫИ РАЗГОВОРЪ.

День петыи.

УЧИТЕЛКА.

Добро ютро, Господжицы. Почекайте малко, молїж вы, щѫ поглѣдамъ Вълканъ между двѣтѣ очи... Облагамъ ся, че тя не ю правила много лударіи, защото има твърдѣ благодаренъ изглѣдъ.